

nu er ensbetydende med at bringe øget Savn ind i mange Præstehjem rundt omkring i Landet, og navnlig øget Savn i de Præstehjem, hvor det i Forvejen staar daarligt til økonomisk. Jeg sagde, jeg fik et meget stærkt Indtryk af, at Ministeren gjorde det ikke med Glæde, men snarest sukkende, og i saa Tilfælde danner han en behagelig Mod-sætning til adskillige af sine Kolleger, naar de fremsætter deres Nedskæringsforslag, men jeg kan dog alligevel ikke nægte, at efterhaanden som Ministeren i sin Tale kom ind paa Lovforslagene Enkeltheder, kunde man ikke undgaa at faa et noget andet Indtryk, et Indtryk af, at det vist mere var, skal vi sige en daarlig Samvittighed, der tyngede den højtærede Minister; det er nemlig en Situation, som enhver kan komme ud for, navnlig enhver Politiker, og det er en saadan Situation, jeg mener, den højtærede Minister i Virkeligheden var ude for den Dag, da han fremsatte disse to Lovforslag.

Jeg skal nærmere forklare, hvad jeg mener dermed. Maa jeg først bemærke, at der sikkert ikke er nogen i denne Sal, der i Øjeblikket tvivler om, at mit Parti, Socialdemokratiet, er villigt til at medvirke til, at Præsterne beholder Konjunktur- og Dyrtidstillægene, saa længe samtlige andre Tjenestemænd faar disse Tillæg, med andre Ord, at Præsterne lønningsmæssigt set, saa længe vi har en Statskirke, behandles som andre Tjenestemænd, men det er jo, havde jeg nær sagt, det sørgelige ved det, at de Lovforslag, den højtærede Minister her er fremkommet med, bærer uimodsige-lige Vidnesbyrd om, at det, den højtærede Minister, jeg maa altsaa gaa ud fra, det, Partiet Venstre vil paa dette Omraade, er noget ganske andet, nemlig dette, at Præstestanden skal indtage en Slags Undtagelsesstilling, ene blandt alle Tjenestemænd, og det paa en Tid, hvor man fra Regeringsbænkenes Side hensynsløst skærer ned paa gamle, syge, Invalider o. s. v. Samtidig med, at man gør det, skal der gennem disse Lovforslag værnes og fredes om Præstestandens økonomiske Interesser; vel er det sandt, at Konjunktur- og Dyrtidstillægene falder bort efter Forslagene, men lige saa sandt er det, at Forslagene som Helhed betragtet er en maskeret Lønningsforbedring for Præstestanden. Det, jeg for mit Vedkommende først og fremmest har at ind-

vende mod Lovforslagene, navnlig mod Forslaget om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg, er, at de giver sig ud for at være en Nedskæring, men i Virkeligheden er en Lønningsforbedring. Jeg er slet ikke ked af at faa Lejlighed til her at sige, at vi godt ser, at der indenfor den danske Præstestand er ikke saa ganske faa, der har det meget smaat, og som paa mange Maader kunde trænge til at faa en større eller mindre Lønningsforbedring, og den Dag, da der fremsættes et aabent Forslag om en saadan Lønningsforbedring, skal vi fra vor Side være villige til at tage det under velvillig Overvejelse, men naar der fremsættes et Forslag med Nedskæring for Øje, men som paa mange Omraader i Realiteten er en Forbedring, et underligt, hvad skal jeg kalde det, Sammensurium af baade det ene og det andet, kan vi ikke være med til at fremme det. Jeg indser saa godt som nogen anden, at Præstegerningen i sig selv har store Vanskeligheder for sine Udøvere, og det vil maaske være skæbnesvangert for Præstegerningen i Fremtiden, om vi i en vanskelig Tid stillede Præsterne anderledes end andre Tjenestemænd, hvorved der vilde sættes ondt Blod paa en Maade, som vilde være til uhyre Skade netop for Præstegerningen i vort Folk.

Hvis man, hvad jeg meget nøje har gjort, gennemlæser Lovforslagene og de medfølgende Bemærkninger, springer det straks i Øjnene, at Bemærkningerne er meget mangelfulde, og de Oplysninger, der skulde muliggøre en Oversigt over eventuelle Beparelser og eventuelle øgede Udgifter, mangler fuldstændig. Saa vidt det har kunnet lade sig gøre, har jeg søgt omkring i forhaandenværende Materiale og har navnlig brugt Kirkelig Aarbog, udgivet af den danske Præsteforening, og ved Hjælp af den Statistik, som er optaget der, har jeg gjort de enkelte Tal i Bemærkningerne til Genstand for en kritisk Undersøgelse. Der-ved har jeg opdaget, at de enkelte Tal, der endeligt staar anført i Bemærkningerne, slet ikke holder Stik. Jeg kommer senere tilbage til de Tal, og jeg skal derfor foreløbig kun gøre den Bemærkning, at de kan ikke være rigtige.

Det Lovforslag, der fremtræder som Ændring til Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København, er det, der